

[Voigt.]

torcykellignende knallerter. Derfor vil jeg gerne bede ministeren om her at afkræfte, at den begrundelse er korrekt, som hr. Brusvang har motiveret sit spørgsmål med, idet forholdet jo, som ministeren ved, er, at netop i de store knallerter, som nu bliver lagt for had især fra kristeligt folkepartis side, kan man ikke foretage indgreb, uden at man derved også skal lave om på karburator, luftfilter osv.

Vil ministeren afkræfte dette?

Justitsministeren (Orla Møller):

Der er på dette felt som på adskillige andre nogen strid blandt de lærde, men i hovedsagen er det, som hr. Voigt har fremført her, sikkert korrekt.

Men jeg må så samtidig gøre opmærksom på, at i de overvejelser, vi har både i justitsministeriet og i retsudvalget for øjeblikket, overvejer vi, hvordan vi kan komme misbrug i form af motorer, der er tunet op og den slags ting, til livs, og det vil sandsynligvis kunne lade sig gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Voigt (FP) til justitsministeren:

»Ministeren anmodes på det høfligste om at oplyse, hvordan han vil sikre, at de åndssvage får en forsvarlig færdselsundervisning.«

(Spm. nr. 295).

Skriftlig begrundelse.

Det fremgår af regeringsbladet Aktuelt den 6. februar 1976, at politiet ikke vil deltage i undervisningen af de åndssvage på bl. a. Ebberødgård, således at de kan cykle med større sikkerhed i trafikken.

Det fremgår af regeringsbladet, at der i cirkulæret står »kan« og ikke »skal«, hvilket naturligtvis giver politiet ret til at nægte at undervise. Politiet gør det, fordi de ikke tør tage ansvaret. Det er derfor nærliggende at spørge ministeren, om han tør tage ansvaret, og dog, ministeren kan jo ikke vælge, han skal tage ansvaret.

Voigt (FP):

Højtærede justitsminister. Når jeg har stillet dette spørgsmål i dag, skyldes det, at regeringens partiblade Aktuelt, der jo hovedsagelig bliver finansieret af tvangsudskrevne midler

fra fagforeningskontingentet, for en gangs skyld har skrevet noget interessant og fornuftigt, hvilket vi jo ikke er forvænt med.

Det fremgår af regeringens partiorgan fra fredag den 6. februar 1976, at politiet i Birkerød nægter at deltage i oplæringen af åndssvage som cyklister. Politiasistent G. Dahl Jeppesen, Birkerød politi, siger til regeringens partiorgan, at der i cirkulæret står, at politiet kan, men ikke at de skal, og det er da rigtigt, det fremgår klart af cirkulære nr. 221 fra den 20. oktober 1967. Det må derfor være rimeligt at spørge ministeren, om han vil ændre dette cirkulære, således at det bliver tydeliggjort, at politiet skal yde assistance til færdselsundervisningen af de åndssvage?

Som et forsvar for denne nægtelse siger politiassistent Jeppesen bl. a.: selvfølgelig skal vi ikke diskriminere, men børnene er vel anbragt på Ebberødgård, fordi de har en brist i åndsevner. En anden begrundelse er, at man ikke har nogen mand, der tør påtage sig ansvaret for denne undervisning.

Jeg vil derfor spørge ministeren, om han tør tage ansvaret, og dog, ministeren har vel ikke noget valg, han skal vel tage ansvaret.

Justitsministeren (Orla Møller):

Bemærkningerne om det nævnte dagblad skal ikke have nogen kommentarer med fra min side. Om det saglige i spørgsmålet følgende:

Det er korrekt, at justitsministeriet har udsendt et cirkulære om politiets bistand ved færdselsundervisning i skolerne, og heraf fremgår det, at politiet kan yde bistand til gennemførelse af den praktiske del af skolernes færdselsundervisning, herunder bl. a. til afholdelse af cyklistprøver, og at denne bistand bør ydes af egnede polititjenestemænd.

Uanset at den nævnte bistand fra politiets side er frivillig, medvirker politiet overalt i landet ved færdselsundervisning og specielt ved afholdelse af cyklistprøver. Der er ikke af socialministeriet eller justitsministeriet udsendt særlige retningslinjer for færdselsundervisning af åndssvage, da de, som jeg har nævnt, for folkeskolen gældende bestemmelser i det væsentlige også må kunne anvendes i relation til færdselsundervisning af de åndssvage.

Og så kommer den omtalte sag i dagbladet Aktuelt. Den stammer fra en artikel om færdselsstræning, et glemt kapitel i omsorgslæren,